

of development with spatial plan, O, UNECE, EU), as they are conciliation in planning and management of sustainable development. However, decision making and formation of appropriate education at the level of developing skills of raising awareness, a programme was applied among Aristotle University of Thessaloniki, and an assessment of its impact values and planning.

sustainable development

Συμβατή με την προστασία η ανάδειξη

των προστατευόμενων περιοχών:

“Οικοτουρισμός και περιβαλλοντική ενημέρωση”

Περιστέρα Κουράκη^{1,2} και Αναστάσιος Δημαλέζης²

1. Υπ. Διδάκτωρ, Σχολή Δασολογίας & Φ.Π., Α.Π.Θ.,

2. Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Κεντρικό Γραφείο: Βασ. Ηρακλείου 24, 10682 Αθήνα,
Βορείου Ελλάδος: Καστριτσίου 8, 54623 Θεσσαλονίκη, email: perry@for.auth.gr

Περίληψη

Ο οικοτουρισμός, όπως ορίστηκε και στο Συνεδρίου του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού (WTO) στο Κεμπέκ 1999, ακολουθεί τις αρχές του βιώσιμου και αειφορικού τουρισμού και διαμορφώνεται, προγραμματίζεται και εξελίσσεται με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον. Είναι επομένως μια δράστηριότητα που λειτουργεί παράλληλα με τη φύση και τοποθετεί τον ανθρώπο ως παρατηρητή και προστάτη. Η περιβαλλοντική ενημέρωση των επισκεπτών που μετέχουν σε οικοτουριστικές ή παρεμφερείς δραστηριότητες είναι άμεση και βιωματική. Η ενημέρωση αυτή μπορεί με τα κατάλληλα εργαλεία να οδηγήσει στην περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση – συμπεριφορά και να εμπλέξει ανθρώπους με λιγότερες ευκαιρίες στη ζωή. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα ανάπτυξης παρόμοιων δράσεων σε Ελλάδα και εξωτερικό. Από τους πιο επιτεριων στον τομέα αυτό είναι η Ορνιθολογική Εταιρεία του Ηνωμένου Βασιλείου (Royal Society for the Protection of Birds – RSPB/ Birdlife UK) με περισσότερα από 1,1 εκατομμύρια μελη, η οποία διαχειρίζεται 176 Προστατευόμενες Περιοχές σε ολόκληρη τη χώρα. Στην Ελλάδα τα σημαντικότερά θετικά παραδείγματα οικοτουρισμού, περιβαλλοντικής ενημέρωσης και συμβοτικοποίησης προέρχονται από περιβαλλοντικές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που δραπετούνται σε διάφορες περιοχές. Οι ΜΚΟ έχουν αποκτήσει τα τελευταία 20 χρόνια τελευταίως σε ζητήματα σχεδιασμού και υλοποίησης παρόμοιων προγραμμάτων. Η συμμετοχή τους σε διεθνή δίκτυα, διευκολύνει ακόμη περισσότερο την ανταλλαγή πληροφοριών και την ανταπόση τεχνογνωσίας στο θέμα των Προστατευόμενων Περιοχών.

κλειδιά: οικοτουρισμός, προστατευόμενες περιοχές

Επονομή

Ο οικοτουρισμός ορίζεται από την Παγκόσμια Οργάνωση για τη Διατήρηση (IUCN) ως «περιβαλλοντικά υπεύθυνο ταξίδι ή επίσκεψη σε μια σχετικά μη διαταραγμένη φυσική περιοχή με σκοπό τη διασκέδαση και την αναψυχή στη φύση (συνδεδεμένη με πολιτιστικά πομπέα των παρόντος και παρελθόντος) το οποίο προάγει τη διαχείριση, έχει χαμηλή ποσοτική πίεση και επιτρέπει την εμπλοκή των τοπικών ενεργών οικονομικών - κοινωνικών πομπέων» (Ross and Wall 1999). Την ίδια χρονιά (WTO 1999), η έννοια του «οικοτουρισμού» διαχωρίστηκε από την ευρύτερη έννοια του «αειφόρου τουρισμού» στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού (World Tourism Organization) στο

του οικοτουρισμού. Για παράδειγμα στον τομέα του Δήμου Έδεσσας με την περιοχή του σχεδίου διαχείρισης προγράμματος στην περιοχή λοιπόν είδη πουλιών, διατηρούνται τα σημαντικά ιού. Όλες οι δράσεις στηρίζονται, αλλά και από εθελοντές σημείο των οικοτουριστικών Ε/Ο Έδεσσας-Φλώρινας που γίνεται τους οργανωμένες ομάδες υρίων μέσα από ηλεκτρονικό διαύλογο από όλο τον κόσμο δείχνουν ότι ο αριθμός των τέλεσμά αυτών των αναγνώστων

«Αντώνη Τρίτση», το οποίο η αστική ζώνη της Αθήνας στήματα που απαντώνται σε ι σημαντικά είδη πουλιών. Η αναπτύξει δραστηριότητες έσται από εκδηλώσεις για το ντικά μονοπάτια – πινακίδες το Μάρτιο του 2005 έως και γιμμετέχει σε κάποια από τις να ζητά υλικό για επέκταση όλουν να δηλώνει συμμετοχή. Στο ίδιο χρονικό διάστημα τικά στο να βελτιώσουν τις ίση 2008).

ιε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά περιλαμβάνει τη διατήρηση τόσο τη διαχείριση της πραγματικότητας της περιοχής. Βασικό στοιχείο ως σχεδιασμός που συμπληρισμού μπορεί να εξαρτάται προσφορά γνήσιας οικοτουριστικής προστασίας της οποίαν τη φύση (και ειδικά την

πουλιά) και επιθυμούν να ζήσουν εμπειρίες επιλέγοντας συνήθως ως προορισμό την περιοχή. Αν διαχειριστούν αειφορικά αυτές οι περιοχές, τότε οι τουρίστες όχι μόνο δε θα ανταγωνίζονται την άγρια ζωή, αλλά θα βοηθούν ουσιαστικά στη διατήρησή τους. Επίσης, επειδή στην πλειοψηφία τους οι προστατευόμενες περιοχές είναι σε απομακρυσμένες περιοχές, η ανάπτυξη του οικοτουρισμού δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας μέσα και έξω από την προστατευόμενη περιοχή, συνεισφέροντας ουσιαστικά στην τοπική κοινωνία. Τέλος, οι περιοχές αυτές είναι ιδανικές και για ανθρώπους με περιορισμένες δυνατότητες, οι οποίοι λαχταρούν με το ίδιο σθένος με τους ιπόλοιπους την επαφή τους με τη φύση.

Επιπρόσθετα, οι προστατευόμενες περιοχές μπορούν να θεωρηθούν ως ένα φυσικό εργαστήριο, ως ζωντανό μουσείο, μια διαφυγή ή ένα υπαίθριο σχολείο που προσφέρει μοναδικές ευκαιρίες προώθησης της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης τόσο για τους επισκέπτες, όσο και για τον τοπικό πληθυσμό. Τα τελευταία χρόνια, η ανάδειξη και η προσέλκυση επισκεπτών σε μια προστατευόμενη περιοχή διεξάγεται κυρίως με τη βοήθεια του διαδικτύου. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει δοθεί στις υποδομές ανάδειξης, οι οποίες οφείλουν να προσαρμόζονται απόλυτα προς το φυσικό περιβάλλον και να βρίσκονται από αισθητικής πλευράς σε αρμονική σύνθεση με το τοπίο.

Τα σημαντικότερα θετικά παραδείγματα οικοτουρισμού και περιβαλλοντικής ενημέρωσης στην Ελλάδα προέρχονται από περιβαλλοντικές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις σε διάφορες περιοχές της χώρας. Οι ΜΚΟ έχουν αποκτήσει τα έχουν αποκτήσει τα τελευταία 20 χρόνια τεχνογνωσία σε ζητήματα σχεδιασμού / υλοποίησης προγραμμάτων (πχ. φύλαξη, επιστημονική παρακολούθηση, διαχείριση, ενεργοποίηση εθελοντών, προώθηση οικοτουρισμού, προώθηση συμμετοχικών διαδικασιών / ενεργοποίηση των τοπικών κοινωνιών). Η συμμετοχή τους σε διεθνή δίκτυα, διευκολύνει ακόμη περισσότερο την ανταλλαγή πληροφορίας και την ενσωμάτωση τεχνογνωσίας στο θέμα των προστατευόμενων περιοχών.

Βιβλιογραφία

- Butler R. 1999. Sustainable tourism: a state-of-art review. *Tourism Geographies* 1, 7-25.
Dickie I., J. Hughes and A. Esteban 2006. Watched like never before – The local economic benefits of spectacular bird species. Sandy, RSPB.
Donohoe H. and R. Needham 2008. Internet – based ecotourism marketing: Evaluating Canadian sensitivity to ecotourism tenets. *Journal of Ecotourism* 7:1, 15-43.
Fennell D. 2003. Ecotourism: an introduction. Routledge, London, UK, 232p.
Goodwin H. 1996. In pursuit of ecotourism. *Biodiversity and Conservation* 5, 277-291.
Koelman A. 1994. Sustainable tourism and eco-tourism. Available on www.mekonginfo.org.
Ross S. and G. Wall 1999. Ecotourism: towards congruence between theory and practice. *Tourist Management* 20, 123-132.
Ryan C., K. Hughes and S. Chirgwin 2000. The gaze, spectacle and ecotourism. *Annals of Tourism Research*, 27, 148-163.
Scheyvens R. 1999. Ecotourism and the empowerment of local communities. *Tourism Management* 20, 245-249.

- Shiel A., M. Rayment and G. Burton 2002. RSPB Reserves and Local Economies. Sandy,
Available on <http://www.rspb.org.uk>.
- Wall G. 1997. Is ecotourism sustainable? Environmental Management 21, 483-491.
- World Tourism Organization 1999. Sustainable tourist development, Quebec: WTO.
- Βαρελτζίδου Στ., Κ. Βασιλάκης, Α. Γκατζέλια, Σ. Καζαντζίδης, Π. Λατσούδης και Γ. Τσουγκράκης 1997. Πρόταση δημιουργίας Ορνιθολογικού Πάρκου Έπανομής. Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία.
- Γρηγοριάδης N. 2007. Τελική Αναφορά Προγράμματος Life – Nature» Υλοποίηση μέτρων Διαχείρισης στον Υγρότοπο του Άγρα» (Life 03 NAT/GR/00092). ΕΘΙΑΓΕ - Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών.
- Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία 2004. Τελική Τεχνική Έκθεση & Οικονομικός Απολογισμός – Προστασία απειλούμενων ειδών & οικοτόπων και ανάδειξη της Λιμνοθάλασσας Γιάλοβας. Αδημοσίευτα στοιχεία.
- Εταιρεία Προστασίας Πρεσπών 2009. Έρευνα Επισκεψιμότητας Κέντρου Ενημέρωσης. Αδημοσίευτα στοιχεία.
- Ισπικούδης I. 2000. Ο ρόλος του τοπίου και η σημασία του στην ανάπτυξη της περιοχής των Δήμων Πύλης και Αιθήκων. Σελ. 45-49. Πρακτικά Διημερίδας: Λιβαδοπονία και ολοκληρωμένη ανάπτυξη – Ο ρόλος της βόσκησης στη διαμόρφωση του λιβαδικού και οικονομικού τοπίου της περιοχής Πύλης και Αιθήκων, N. Τρικάλων. Περτούλι 16-17 Φεβρουαρίου 2000, Α.Π.Θ. Θεσσαλονίκη.
- Καλούλη M. 2008. Εφαρμογή διαχειριστικών μέτρων για τη λιμνοθάλασσα της Γιάλοβας-Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία -Δράσεις 2008 για τη διατήρηση των πουλιών, σελ. 42-44.
- Κοντοζήση I. 2008. Πρότυπο μητροπολιτικό πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης Πάρκο “Α. Τρίτσης” Ίλιον Αττικής. 4ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελ. Οικολογίκης Εταιρείας, Ελ. Βοτανικής Εταιρείας, Ελ. Ζωολογικής Εταιρείας, Ελ. Φυκολογικής Εταιρείας 9-12/10/2008, Βόλος.
- Κουράκη Π. 2008. Προστασία και διαχείριση της προστατευόμενης περιοχής του υγροτοπού «Άγρα-Βρυττάν-Νησίου». Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία -Δράσεις 2008 για τη διατήρηση των πουλιών, σελ. 49-50.
- Σκαρλάτου A. και I. Ισπικούδης 2002. Προοπτικές ανάπτυξης τουρισμού, ανανύνηση και περιγήση σε λιβαδικά τοπία. 3^ο Πανελλήνιο Λιβαδοπονικό Συνέδριο. Καρπενήσι, 4-6 Σεπτεμβρίου 2002. σελ. 53-59.
- Χατζηστάθης A. και I. Ισπικούδης 1995. Προστασία της φύσης και αρχιτεκτονική του τοπίου. Εκδόσεις Γιαχούδη – Γιαπούλη, σελ. 417.